



PARAULA I VIDA

El signe admirable del pessebre



A la Carta apostòlica *Admirabile signum* (*El signe admirable del pessebre*), el Papa Francesc va escriure el 2019 sobre el significat i el valor del pessebre per celebrar la vinguda del Nen Jesús. «En qualsevol lloc i de qualsevol manera, el pessebre parla de l'amor de Déu, el Déu que s'ha fet Infant per dir-nos que està a prop de tot ésser humà, sigui quina sigui la seva condició» (núm. 10). El pessebre és com un Evangeli viu, que convida a posar-se espiritualment en camí, atrets per la humilitat d'Aquell que s'ha fet home per trobar cada home i cada dona. Prové de Sant Francesc d'Assís, qui el 1223, i a Greccio (Itàlia), va expressar que desitjava celebrar la memòria de l'Infant que va néixer a Betlem per contemplar amb els seus ulls el que va patir en la seva dependència com infant, com va ser reclinat al pessebre i com va ser col·locat sobre palles entre el bou i la mula. Aquell Nadal, juntament amb frares i altres persones, Francesc va trobar el pessebre amb el fenc, el bou i la mula. Després, amb gran alegria de tothom, el sacerdot va celebrar solemnement la missa, mostrant l'enllaç entre l'encarnació del Fill de Déu i l'Eucaristia. En aquella ocasió no hi havia figures: van ser-hi tots els presents.

El pessebre manifesta la tendresa de Déu que, essent el Creador de l'univers, s'abaixa cap a la nostra petitesse, i és una invitació a «sentir» i a «tocar» la pobresa que el Fill de Déu va triar per a ell mateix en la seva encarnació, així com una crida a trobar-lo i a servir-lo amb misericòrdia en els germans més necessitats. Tota la creació participa en la festa de la vinguda de Jesús. Per això col·loquem el cel estrellat, casetes, els animals i els pastors ja que tota la creació participa en la festa de la

vinguda del Messies. Els àngels i l'estrella són el senyal que també nosaltres estem cridats a posar-nos en camí per arribar a la cova i adorar el Senyor. Els pastors esdevenen els primers testimonis de la salvació que se'ls ofereix. Maria és la mare que contempla el seu fill i el mostra a tots els qui venen a visitar-lo. És la Mare de Déu Immaculada que no té el seu Fill només per a si mateixa, sinó que demana a tothom que obeeixi la seva paraula i la posi en pràctica. L'acompanya Sant Josep, custodi de la família, que mai no es cansa de protegir-los i que no dubta a posar-se en camí davant l'amenaça d'Herodes. Fou el primer educador de Jesús infant i adolescent, que com a home just va confiar sempre en la voluntat de Déu i la va posar en pràctica. Els Reis Mags ens recorden la nostra missió evangelitzadora. Arriben d'Orient per contemplar l'Infant i oferir-li els seus dons. Mostren que tot cristià ha de ser evangelitzador i que es pot començar a caminar des de lluny per arribar a Crist. Davant d'Ell comprenen que Déu, igual que regula amb saviesa el curs de les estrelles, guia la història, derrocant els poderosos i exalçant els humils.

El pessebre comença a palpitari quan, el dia de Nadal, col·loquem la imatge beneïda del Nen Jesús. Aleshores Déu es presenta així, en un infant, per ser rebut als nostres braços. En la feblesa i en la fragilitat amaga el seu poder que tot ho crea i transforma, i ens revela la grandesa del seu amor, que es manifesta en el somriure de l'Infant i en estendre les mans cap a tothom. A tots ens abraça i beneeix. Preguem aquests dies davant del pessebre i aollim la Pau de Jesús, meditant les figures i tot el que representen.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Festa de la Rosa a Pallerols



Pallerols de Rialb va acollir, el 20 de novembre, la tradicional Festa de la Trobada de la Rosa, organitzada per l'Associació d'Amics del Camí de Pallerols de Rialb a Andorra i a la que van assistir un centenar de persones, que s'hi havien desplaçat des de Lleida, Barcelona, i també d'Andorra, de l'Alt Urgell i Solsona, Madrid i Sevilla. De la Baronia de Rialb hi van assistir el seu Alcalde Sr. Antoni Reig i la Consellera de Cultura Dolors Caelles. El dia fou fred, però assolellat, i es van poder reviuir les jornades de novembre de 1937 quan Sant Josepmària va passar per aquests llocs en el seu camí cap a Andorra. La missa va ser presidida per Mn. Pere Calmell, Sacerdot de l'Opus Dei i concelebrada amb Mn. Lluís Ruiz, Rector de la parròquia de Solsona.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La societat del rendiment

Formem part d'una societat de l'excés i de la desmesura (de la *hybris* en dirien els filòsofs grecs) que té, com a conseqüència, la fatiga, el cansament i l'esgotament mental i físic. Es parteix del supòsit que tot és possible i que, si hom és capaç de domesticar la seva ment i el seu cos, de dominar-los a la perfecció i d'extreure'n tot el seu potencial, pot assolir els propòsits que imagini.

En l'imaginari col·lectiu, s'espera que cada ésser humà sigui el més productiu i rendible possible. L'imperatiu del rendiment, portat a les darreres conseqüèn-

cies, produeix el trencament de la persona, de les comunitats afectives i dels ritmes naturals de vida. Es tracta d'una autoexplotació, d'una sobrecàrrega infringida per un mateix sobre un mateix.

La lluita per excel·lir en el mercat i per sobreviure en la intensa i extensa hipercompetitivitat té, com a conseqüència, un augment de la càrrega i dels ritmes de treball. El resultat d'aquesta lògica infernal és un món que es mou veloçment i que és incapaç d'escoltar.

El temps no productiu és un temps perdut i el temps perdut està socialment censurat. ¡Prohibit perdre el temps!

Qualsevol interstici que obri la ment a la meditació, a la reflexió, a la interrogació, al que Martin Heidegger anomena el pensament meditatiu, és, sistemàticament, castrat.

S'accepta el temps de desconexió, però solament com a mecanisme per recarregar les piles i tornar a l'activitat. De les tres activitats humanes descrites per Aristòtil —la contemplació, l'acció i la producció—, la primera ha quedat atrofiada i, en canvi, l'acció i la producció són hipertrofiades. El pensament instrumental ho envaeix tot i la conseqüència d'això és un esgotament mental i físic

que solament es pot resistir mitjançant la ingesta de tota mena de substàncies que poden activar, de nou, la maquinària.

Com a conseqüència d'aquest sistema de vida, algunes activitats humanes, com la contemplació o l'escolta perden la seva raó de ser i subsisteixen en la marginalitat.

La dansa és un luxe en la societat del rendiment, però també ho és la conversa distesa, la lectura, la contemplació, la divagació, el gaudi musical, l'exercici de la filosofia.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

El hermoso signo del pesebre

En la carta apostólica *Admirabile signum* (*El hermoso signo del pesebre*), el Papa Francisco escribió en 2019 sobre el significado y el valor del pesebre para celebrar la venida del Niño Jesús. «En cualquier lugar y de cualquier manera, el belén habla del amor de Dios, el Dios que se ha hecho niño para decirnos lo cerca que está de todo ser humano, cualquiera que sea su condición» (n.º 10). El pesebre es como un Evangelio vivo, que invita a ponerse espiritualmente en camino, atraídos por la humildad de Aquel que se ha hecho hombre para encontrar a cada hombre y mujer. Proviene de San Francisco, en 1223, quien en Greccio (Italia) expresó que deseaba celebrar la memoria del Niño que nació en Belén para contemplar con sus ojos lo que sufrió en su dependencia de niño, cómo fue reclinado en el pesebre y cómo fue colocado sobre pajas entre el buey y la mula. Aquella Navidad, junto a frailes y otras personas, Francisco encontró el pesebre con el heno, el buey y la mula. Después, con gran alegría de todos, el sacerdote celebró solemnemente la misa, mostrando el vínculo entre la encarnación del Hijo de Dios y la Eucaristía. En aquella ocasión no había figuras: fueron todos los presentes.

El pesebre manifiesta la ternura de Dios que, siendo Creador del universo, se abaja a nuestra pequeñez, y es una invitación a «sentir» y a «tocar» la pobreza que el Hijo de Dios eligió para sí mismo en su encarnación, así como una llamada a encontrarlo y a servirlo con misericordia en los hermanos más necesitados. Toda la creación participa en la fiesta de la venida de Jesús. Por esto colocamos el cielo estrellado, casitas, los animales y los pastores pues toda la creación participa en la fiesta de la venida del Mesías. Los ángeles y la estrella son la señal de que también nosotros estamos llamados a ponernos en camino para llegar a la gruta y adorar al Señor. Los pastores se convierten en los primeros testigos de la salvación que se les ofrece. María es la madre que contempla a su hijo y lo muestra a cuantos vienen a visitarlo. Es la Madre de Dios Inmaculada que no tiene a su Hijo sólo para sí misma, sino que pide a todos que obedezcan a su palabra y la pongan en práctica. Le acompaña San José, custodio de la familia, que nunca se cansa de protegerles y que no duda en ponerse en camino ante la amenaza de Herodes. El primer educador de Jesús niño y adolescente, que como hombre justo confió siempre en la voluntad de Dios y la puso en práctica. Los Reyes Magos nos recuerdan nuestra misión evangelizadora. Llegan de Oriente para contemplar al Niño y ofrecerle sus dones. Muestran que todo cristiano tiene que ser evangelizador y que se puede comenzar a caminar desde muy lejos para llegar a Cristo. Ante Él comprenden que Dios, igual que regula con sabiduría el curso de las estrellas, guía la historia, abajando a los poderosos y enaltecendo a los humildes.

El pesebre comienza a palpar cuando, el día de Navidad, colocamos la imagen bendecida del Niño Jesús. Entonces Dios se presenta así, en un niño, para ser recibido en nuestros brazos. En la debilidad y en la fragilidad esconde su poder que todo lo crea y transforma, y nos revela la grandeza de su amor, que se manifiesta en la sonrisa del Niño y en el tender sus manos hacia todos. A todos nos abraza y bendice. Recemos estos días ante el pesebre y acojamos la Paz de Jesús, meditando en las figuras y en todo lo que representan.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Consell Diocesà de Càritas a La Seu d'Urgell



El Consell Diocesà de Càritas es va reunir, el dissabte 19 de novembre, a la Casa del Bisbat. La reunió va estar presidida pel President de Càritas Diocesana d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i pel seu Director, Sr. Josep Casanova, i van assistir la representació de la majoria de Càritas parroquials del Bisbat d'Urgell. Seguint l'ordre del dia, el primer moment va ser per a la salutació del Sr. Arquebisbe que va agrair la tasca que es fa des de Càritas, en aquests moments de dificultats socials i econòmiques que s'estan vivint, i va demanar que valoréssim aquest Consell com a experiència viva de sinodalitat. I, seguidament, va tenir lloc la pregària inicial.

Després van prendre la paraula la Coordinadora de Càritas d'Urgell, Sra. Marta Fortuny, i el Director de l'entitat, Sr. Josep Casanova, que van fer una acurada explicació de les activitats de Càritas a nivell d'acció caritativa i social i també en la seva vessant econòmica. Una explicació que va permetre veure la tasca que porta a terme Càritas, que posant-hi xifres es va traduir en 251.587,80 euros, entre els mesos de gener i octubre d'enguany, destinats a ajuts socials per als més vulnerables, que han beneficiat 635 llars i un total de 1.487 persones. Ajudes que van destinades a alimentació, habitatge, salut, gent gran, ajudes escolars i altres, i que ar-

riben arreu de tota la geografia diocesana des de les grans poblacions als petits pobles que també estan vivint les dificultats econòmiques, així els punts d'atenció van arribant a poblacions que fins fa poc no necessitaven les intervencions d'ajuda i suport de la Càritas Diocesana i la Càritas Parroquial, amb més precessió a 52 parròquies diferents del nostre Bisbat.

L'Informe econòmic ofert pel Director va parlar d'aportacions, inversions i previsions que feien augmentar les xifres econòmiques de Càritas, inversions que busquen poder ajudar els més vulnerables, que després de la pandèmia sanitària i amb els estralls de la guerra es veuen afectats per una pandèmia de pobresa social, que afecta moltes famílies, infants i gent gran de les parròquies urgel·litanes. També va informar de la feina que es fa al grup Grapats i Nou-grapats, tot ressaltant la seva funció socialitzadora i generadora de treball per a les persones acollides en aquests programes laborals de Càritas d'Urgell. La Sra. Fortuny també va explicar la implementació de la norma «Compliance», que permet oferir a treballadors, voluntaris i usuaris de Càritas Diocesana uns protocols d'atenció i bon servei per a totes les parts.

Mn. Jaume Mayoral i el Coordinador de Comunicació, Sr. Xavier Bonet, van presentar la Campanya i les accions del Nadal.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

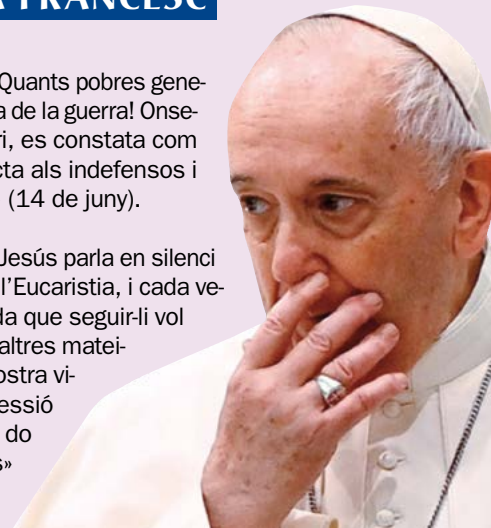


@Pontifex_es: «Estimar vol dir no sols apreciar i fer el bé, sinó abans fins i tot, en l'arrel, acollir als altres, fer lloc als altres, deixar espai als altres» (12 de juny).

@Pontifex_es: «Jesús va resumir els seus manaments en un només: "Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat" (Jn 15,12). Estimar com estima Crist significa posar-se al servei dels germans, especialment dels qui tenen més necessitat, amb el que som i el que tenim» (13 de juny).

@Pontifex_es: «Quants pobres genera la insensatesa de la guerra! Onseu-vulla que es miri, es constata com la violència afecta als indefensos i als més febles» (14 de juny).

@Pontifex_es: «Jesús parla en silenci en el Misteri de l'Eucaristia, i cada vegada ens recorda que seguir-li vol dir sortir de nosaltres mateixos i fer de la nostra vida no una possessió nostra, sinó un do a Ell i als altres» (16 de juny).



El Festival Canòlich Music celebra la seva desena edició a Sant Julià de Lòria

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra va cloure, amb unes paraules i la seva benedicció als fidels, l'acte central del Festival Canòlich Music 2022: la Missa jove a la Parròquia de Sant Julià de Lòria. Mons. Vives va felicitar els organitzadors, els participants, els músics, els voluntaris i entitats participants, per la llarga trajectòria de l'esdeveniment, que enguany ha arribat a la seva desena edició. Els va encoratjar a viure amb fe i amb alegria, i en el seguiment del Crist, un referent que mai decep. Ho va fer en el tram final de la celebració eucarística jove, que va omplir de gom a gom l'església parroquial, i que es va dur a terme presidida per Mn. Pepe Chisvert, Rector de la parròquia i Delegat diocesà d'Ensenyament. Fou solemnitzada per la música i els cors en directe del grup Meraki.



El dissabte 19 de novembre s'havien complert deu anys de celebració ininterrompuda de l'esdeveniment, acollit des dels seus inicis per la Parròquia de Sant Julià de Lòria del Principat d'Andorra. En aquella primera ocasió es va començar en un format d'un sol dia, un dissabte 1 de juny, i aquell primer Festival de Música Cristiana cercava establir moments de diàleg entre els joves i la fe, i alhora obrir Andorra a joves de Catalunya i de França. El seu objectiu era que en gaudissin joves a partir de Secundària, però no hi havia límit d'edat per a participar-hi. Els objectius s'han complert al llarg dels anys, i en aquesta activitat hi han participat milers i milers de joves, que han gaudit de la música, dels espais de formació, dels moments de reflexió i pregària compartida, i de tallers pensats i creats expressament per a ells: d'expressió corporal, personal i artística; s'ha donat espai a joves talents que han acabat formant part del panorama musical juvenil. A més, s'han creat vincles entre grups de molts diversos punts geogràfics, i han pogut participar joves d'arreu de Catalunya, València, Madrid...

També s'ha estat capaç d'obrir l'església a una fusió de generacions de Sant Julià de Lòria i d'Andorra, a famílies senceres que han participat en les misses multitudinàries que s'han organitzat en cada esdeveniment, amb música en directe sempre.

Des de fa tres anys, el festival ha fet un gir i s'ha introduït a les escoles, a les classes de religió, on s'han fet tallers i participacions dels joves amb els músics que, més tard, han estat els que han fet ballar en dife-

rents concerts, en aquest 2022 el divendres 18 i el dissabte 19 de novembre. L'església ha estat l'escenari de moltes d'aquestes actuacions i s'ha convertit en un centre neuràlgic de la Parròquia de Sant Julià.

Justament el Rector, Mn. Pepe Chisvert, que ha estat l'impulsor del festival, en aquesta ocasió ha comptat amb el suport dels mestres i professors de religió per a organitzar i vetllar per cada detall de les activitats i dels concerts i, per suposat, de la mateixa celebració eucarística. Mn. Chisvert ha fet una valoració molt bona dels resultats del festival, després de dos anys de moltes dificultats per a organitzar-lo degut a les restriccions per la pandèmia.

Els músics convidats enguany han estat Miki Núñez, Grílex, Meraki i Cesc Sansalvadó. El 16, 17 i 18 de novembre el Canòlich Music ha estat present a les aules dels alumnes de 3r i 4t d'ESO de les escoles del Principat d'Andorra amb els artistes com Cesc i Miki Núñez. Justament, el divendres 18 de novembre, uns 500 alumnes i monitors de 1r i 2n d'ESO de Sant Julià de Lòria, van participar d'un dinar de germanor seguit d'un concert amb Grílex, que es va dur a terme a l'església parroquial.

Com és tradició, la missa a la Parròquia de Sant Julià de Lòria, fou retransmesa pel canal de YouTube del Bisbat d'Urgell i per Andorra Televisió. Després el Canòlich Music es va cloure amb una sessió de DjGarden & AlexGR als locals parroquials, després d'un sopar de germanor.

Han participat al Festival Canòlich Music, uns 1.500 joves, provinents sobretot d'Andorra.

VISQUEM L'ADVENT



Una Llum que esclata en la foscor que viu el món

Nadal i el seu cicle de festes que l'acompanyen sembla, des d'una mirada consumista i secularitzada, que només pot embolcallar-se amb llums de colors, que omplen i pengen en els carrers, les places, els comerços, les cases i tants altres llocs de les nostres vides quotidianes. En els darrers anys amb una cursa a veure quin és el poble que té més garlandes de llums i les encén més aviat, per poder sortir com a protagonista en alguns dels «reality shows» de la programació televisiva. Ara, però, volem fer una breu reflexió per anunciar la Campanya de Nadal de Càritas i no ens serveix només aquesta mirada a les lluminàries dels nostres carrers i places, ara hem d'oferir i pregar amb una altra mena de llum, que fa una claror ben diferent, que no necessita d'un interruptor i un endoll per posar-se en marxa i il·luminar. És una Llum que va esclatar ara fa més de 2.000 anys per portar una nova claror a tota la humanitat, neix amb el Fill de Déu que vol retornar la fraternitat a tots els homes i dones, i especialment cap els pobres i exclosos del nostre món.

Neix com aquell amor que vol ser com una bateria eterna i inesgotable per donar corrent i il·luminar tot i a tots, sí un Amor amb majúscula que es mou en cada home i dona de bona voluntat per enllumenar amb un esclat infinit un misteri de fe que parla de vida, d'esperança i solidaritat, que neix en la senzillesa d'una establia, i a través de la persona de l'Infant Jesús, qui il·luminarà amb una força fora mesura una humanitat que no vol acceptar que viu en la foscor, per moltes llumetes de Nadal que pengin de les seves vides, per moltes nades que cantin, per molts regals que rebim, estem en una foscor que engoleix i emmascara la nostra existència i la nostra felicitat.

Càritas ens torna a proposar i a convidar a ser part d'aquesta lluminositat en aquest Nadal, a batejar com mai per fer néixer, de veritat i no només en un catàleg acolorit de regals i bons propòsits, el naixement del qui és la Llum, que com ens recorda l'evangelista Joan «la llum resplendeix en la foscor, i la foscor no ha pogut ofegar-la», tu ens hi pots ajudar amb el teu compromís, amb la teva sincera pregària i com tantes altres campanyes de Nadal de Càritas amb la teva generosa almoïna. Si vols que guanyi aquesta Llum ajuda'ns a compartir-la entre els que ho necessiten, segur que ho aconseguim.

Mn. Jaume Mayoral

Delegat episcopal de Càritas

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Anastasi I, papa (399-401) i màrtir; sant Nemesi, màrtir; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, màrtir; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Dimarts [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat

benedictí; sant Macari, prevere i màrtir.

21. ■ Dimecres [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prevere jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i màrtir; sant Glicerí, prevere i màrtir; sant Temístocles, màrtir.

22. ■ Dijous [1S 1,24-28 / Sl: 1S / Lc 1,46-56]. Santa Francesca-Xaviera

Cabrini, verge fundadora, patrona dels emigrants; sant Zenó o Zenon, màrtir; santa Helena, verge clarissa.

23. ■ Divendres [MI 3,1-4;4,5-6 / Sl 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prevere de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític.

24. ■ Dissabte [2S 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Lc 1,67-69]. Sant Delfi, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmínia, verge princesa.

25. □ Diumenge vinent, Nadal del Senyor (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Nit: Is 9,2-4.6-7 / Sl 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / Sl 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / Sl 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14)]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judea. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anastàsia, màrtir (s. IV); santa Eugènia, verge i màrtir.

Diumenge IV d'Advent (A)

COMENTARI

«La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel»



El somni de sant Josep (1643), de Philippe de Champaigne. National Gallery de Londres (Anglaterra).

Som a una setmana de Nadal. Per això les lectures ja ens apropen a la contemplació del misteri del Déu fet home. L'evangeli ens presenta el conflicte que té Josep: *Maria, promesa amb Josep, abans de viure junts, es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant.* Potser la pregunta que es faria Josep (suposant que coneixia ja l'embaràs de la seva esposa) seria: «soc digne de viure en una família en què la meva esposa espera un fill per obra de l'Esperit Sant i aquest fill és Fill de Déu? No vull destorbar l'obra de Déu!». *Per això es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial.* Però això és el que pensa l'home, però Déu té uns altres plans: *Josep, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa; és cert que ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.* Déu li revela la grandesa del fill que espera la seva muller, però també el seu paper: ha de posar el nom, com a pare legal, al seu fill i l'ha d'acompanyar al llarg de la seva vida. *I Josep es despertà i obedient a la veu de Déu complint el que l'àngel del Senyor li havia manat prengué [Maria] a casa com a esposa.* El nom que li ha de posar és *Emmanuel* que vol dir *Déu-és-amb-nosaltres*. Aquest és el gran misteri de Nadal: Déu que es fa un de nosaltres. I així s'acompleix el que deia la primera lectura: *La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.* Davant la incredulitat d'Acáz que no vol demanar cap senyal, Déu mateix afirma que *la dona tindrà un fill i li posarà Emmanuel* (literalment «Déu amb nosaltres»). Isaïes parla d'una presència simbòlica de Déu amb nosaltres, però Jesús és realment Déu amb nosaltres. Pau parla de *la Bona Nova de Déu que es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre el qual pel seu llinatge humà nasqué de David, (home veritable) però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu (Déu veritable).* Aprofitem intensament aquesta setmana per meditar en l'amor de tot un Déu fet home per nosaltres.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 7,10-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Acáz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel.» Acáz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor.» Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»

► Salm responsorial (23)

R. *Ha d'entrar el Senyor, el rei de la glòria.*

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui venen a buscar-vos, Senyor, / per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 1,1-7)

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la bona nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes. Aquesta bona nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu des que va ressuscitar d'entre els morts. Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 1,18-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.»

Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

► Lectura del libro de Isaías (Is 7,10-14)

En aquellos días, el Señor habló a Ajaz y le dijo: «Pi-de un signo al Señor, tu Dios: en lo hondo del abismo o en lo alto del cielo». Respondió Ajaz: «No lo pido, no quiero tentar al Señor». Entonces dijo Isaías: «Escucha, casa de David: ¿no os basta cansar a los hombres, que cansáis incluso a mi Dios? Pues el Señor, por su cuenta, os dará un signo. Mirad: la virgen está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel».

► Salmo responsorial (23)

R. *Va a entrar el Señor; él es el Rey de la gloria.*

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes y puro corazón, / que no confia en los ídolos. R.

Ese recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Esta es la generación que busca al Señor, / que busca tu rostro, Dios de Jacob. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 1,1-7)

Pablo, siervo de Cristo Jesús, llamado a ser apóstol, escogido para el Evangelio de Dios, que fue prometido por sus profetas en las Escrituras Santas y se refiere a su Hijo, nacido de la estirpe de David según la carne, constituido Hijo de Dios en poder según el Espíritu de santidad por la resurrección de entre los muertos: Jesucristo nuestro Señor. Por él hemos recibido la gracia del apostolado, para suscitar la obediencia de la fe entre todos los gentiles, para gloria de su nombre. Entre ellos os encontráis también vosotros, llamados de Jesucristo. A todos los que están en Roma, amados de Dios, llamados santos, gracia y paz de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 1,18-24)

La generación de Jesucristo fue de esta manera: María, su madre, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo. José, su esposo, como era justo y no quería difamarla, decidió repudiarla en privado. Pero, apenas había tomado esta resolución, se le apareció en sueños un ángel del Señor que le dijo: «José, hijo de David, no temas acoger a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de sus pecados».

Todo esto sucedió para que se cumpliera lo que había dicho el Señor por medio del profeta: «Mirad: la virgen concebirá y dará a luz un hijo y le pondrán por nombre Emmanuel, que significa "Dios-con-nosotros"». Cuando José se despertó, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor y acogió a su mujer.